

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Homo Christianus In Sua Lege Institutus. Sive Discursus Morales

Quibus Totum Hominis Christiani Officium Explicatur; Quídkue is fugere,
quid agere debeat, quàm exactissimè traditur

Segneri, Paolo

Augustæ Vindelicorum, Anno M.DCCXII.

VD18 90637038

Index Discursuum hac prima Parte contentorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51633)

I N D E X

Discursuum hac prima Parte contentorum.

DISCURSUS I.

De Verbi divini, seu Concionum audendarum necessitate.

Conciones sacras esse instrumentum à DEO electum ad restaurandum in Christianorum quolibet illud ipsum, quod originariæ noxæ culpâ in intelligendi perinde, ac volendi facultate destructum fuit.

DISCURSUS II.

Quæ causa modici ex auditis sacris Concionibus fructus?

Modici hujus fructus causam plerumque esse audientium ineptitudinem, qui in triplici classe sunt: prima eorum est, qui illas rarò admodum audire curant: secunda eorum, qui, cum audiant, ad animum tamen non admittunt: tertia denique eorum, qui cum admiserint, curam auditorum deinceps nullam habent.

DISCURSUS III.

De Fide.

Cùm Fides sit radix Beatitudinis nostræ cælestis, tria ad illam necessariò requiri: ut sit firma, ad Intellectum hominis primæ & divini Veritati subijciendum: ut profunda, ad eundem divinatorum Mysteriorum cognitione alendum: ut fecunda, ad eum magnopiarum actionum numero locupletandum.

DISCURSUS IV.

De Spe.

Ostenditur quàm pulchra sit inter Christi sequaces vera Spes Justorum & quàm turpis falsa Impiorum.

DISCURSUS V.

De numero Electorum & Reprobatorum.

Tam Authoritatis, quàm Rationis lumine investigatur, an plures è credentium

I N D E X.

dentium numero salvi fiant, an verò æternam pereant?

DISCURSUS VI.

De modo ac via animi salutem certò consequendi.

Tutam obtinendam salutis animæ viam esse, petere illam Orando, & quærere illam simul operando: petere autem, & quærere illam non solum hæc conjungendo, sed etiam præter illam nihil spectando.

DISCURSUS VII.

De Præcepto amandi Deum.

Cùm Amor inter Animi Affectus id sit, quod inter metalla aurum, indagatur, tam quæ sit vera ejus natura, quam quis lapis illius lydius. Quæritur inquam, quid sit hoc Præceptum amandi DEUM super omnia; & quo experimento constare possit, quòd ipsum ad amissim obseruetur.

DISCURSUS VIII.

De Peccato Blasphemiz.

Blasphemiam in rectæ Rationis libra gravius esse delictum quovis alio Christianorum; nec ad ejus pondus elevandum sufficere, si, ut solet, dicatur, proferri illas aut itæ impetu, aut prævæ assuetudinis vitio.

DISCURSUS IX.

De Execrationibus, seu Imprecationibus.

Plurimum interesse, ut quis his Execrationibus absteineat; tum quia sæpe

nocent ijs, quibus maledicuntur; tum quia nunquam non gravissimè nocent ipsi maledicenti & execranti.

DISCURSUS X.

De Juramento.

Demonstratur imprimis, quantum sit malum jurare sine Judicio, sine Justitia, sine Veritate: deinde sumptis hinc animis in id incumbitur, ut quodvis Juramentum, quoad ejus fieri potest, ex omnium Christianorum ore quàm longissimè ablegeretur.

DISCURSUS XI.

De Præcepto sanctificandi dies festos.

Ostenditur primo loco, inter Christianos dies festos jam minimè festos esse, vel quia plerique illorum non remonent impedimenta ad eos sanctificandos; vel quia negligitur finis, qui in tali sanctificatione spectatur: deinde autem monstratur modus eos sanctè ac piè transigendi.

DISCURSUS XII.

De Sacrificio Missæ.

Explicantur maxima bona, quæ in nos per hoc Sacrificium redundant, dum facit, ut expungere possimus ex toto nomina illa omnia, quibus nos DEUS sibi ostrictos habet: deinde ratio ostenditur, quâ bonis istis abundè potiri valeamus.

I N D E X.

DISCURSUS XIII.

De recta Liberos educacione.

Crudelem in se, & in suos esse, quisquis Liberos suos rectè educare negligat; cum gravissimè suam simul, & illorum animam vulneret.

DISCURSUS XIV.

De duplici peccato in Liberos educatione admitti solito.

Duplici maximè peccato fieri, ut Parentes Liberos suorum fiant parricidæ; si bona non doceant, & si doceant mala.

DISCURSUS XV.

De alijs duobus modis, quibus in educatione prædicta peccatur.

Immeritò bonum Parentem dici, quisquis non caveat gravissima duo peccata: quæ sunt; negare liberis, quam oportet concedere, libertatem; & concedere eam, quam oportet negare.

DISCURSUS XVI.

De debito, quo Liberi tenentur venerari suos Parentes.

Si ingens probrum est, non expungere sua nomina, summam etiam infamiam sibi consciscere eos liberos, qui vitæ, alimentis & educationi, quæ à Parentibus acceperunt, bona utique maxima, non rependunt honorem, sustentationem, & obedientiam.

DISCURSUS XVII.

De Eleemosyna.

Expositione Præcepti Eleemosynæ id agitur imprimis, ut Christiani inducantur ad subveniendum egentibus, quantum tenentur; & proponendo ejus præmium, ad subveniendum etiam plus, quàm tenentur.

DISCURSUS XVIII.

De modo stipem pauperibus largiendi.

Tribus maximè signis agnoscendi verè beneficium erga inopes; manu largâ, vultu affabili, & obtutu in cælum defixo.

DISCURSUS XIX.

De Præcepto fraternæ Correctionis.

Nequis majus justo onus sibi impositum existimet, proponitur, quæ sit propria errantes corrigendi obligatio; deinde indicatur ratio cum fructu & utiliter eâ defungendi.

DISCURSUS XX.

De Ira frenanda.

Ad domandam Iram, equum effrenem, qui omnem ferè sessorem excutit, iisdem omnino medijs opus esse, quibus equus edomatur; dexteritate simul & animi præsentis vigore.

DI-

I N D E X.

DISCURSUS XXI. De vitando Pravorum commercio.

Quàm sollicitè caveri debeant Pravi ob gravissima, quæ alijs inferunt, damna; & quàm meritò timere ipsi debeant ob mala, quibus, dum nocent alijs, sibi quoque nocent.

DISCURSUS XXII. De venia Inimicis danda.

Cùm triplex tantùm Pacis genus sit, quo gaudere hac in vita quis potest, cum DEO, secum, & cum Proximo, ostenditur triplici hoc Pacis genere se privare, qui Pacem non vult habere cum Inimico.

DISCURSUS XXIII. De pernicioso Luxuriæ malo.

Cùm ad obtinendam cujusvis hominis salutem gemina voluntate firmâ opus sit, Divinâ & Humanâ, demonstratur imprimis, quàm facilè turpe Luxuriæ vitium impediât voluntatem Divinam.

DISCURSUS XXIV. Pluribus exponitur infelix Lascivorum conditio.

Lascivos difficulter induci ad negotium salutis seriò gerendum; primò quia malum suum non agnoscunt; deinde etsi cognoscant, non horrent tamen; denique etsi horreant, ad seriam tamen emendationem animum non inducunt. Atque ita alte-

ra etiam assertio ante positæ pars demonstratur.

DISCURSUS XXV. De Excellentia Virginitatis.

Parte prima ob oculos ponuntur maximæ Virginitatis opes ex eo, quòd tanti illam semper fecerint Homines, Calites, & ipsi adeò mali Dæmones; transitur dein parte altera ad ostendam immanem ejus prodigalitatem, qui harum opum jacturam temerè facit.

DISCURSUS XXVI. Damnatur Avaritia.

Ad Avaritiam, quæ malorum omnium Radix appellatur, vitandam Impellere nos debent tres ejus funestissimæ Proprietates; quòd sit occulta, quòd fecunda, quòd semper ejus humano ex animo evellendæ difficultas crescat.

DISCURSUS XXVII.

De Restitutione rei alienæ.

Palàm sit, in quos casses incidit Anima, quæ alienum abstulit, cùm salutem consequi nulla ratione possit, quisquis illud non vult reddere; reddere autem sit longè difficillimum possidenti.

DI.

I N D E X.

DISCURSUS XXVIII.

De Judicijs temerarijs,

Quisquis alterum temerè judicat, eâdem operâ seipsum condemnat, tanquam Judex sine Autoritate, Scientia & Justitia; & idcirco DEUS illum vehementer odit.

DISCURSUS XXIX.

De Detractione.

Ut Detractor ostendatur esse similis illi Bestiæ, quæ Danieli triplicium ordine instructa apparuit, sufficit observare triplicem illam stragem, quam unico ipse morso infert bonæ famæ Proximi absentis, Conscientiæ Proximi præsentis, & præcipuæ Animæ suæ propriæ.

DISCURSUS XXX.

De Mendacio.

Christianum Mendacem offendere Naturam simul, Rationem & Fidem; propterea quòd tam rebellis sit lumini, quo illius Anjmam quælibet hæc um illustret.

DISCURSUS XXXI.

De Peccatis, quæ solâ Cogitatione admittuntur.

Ad Animum à pravis Cogitationibus defendendum, iisdem opus esse, quæ ad arcem aliquam custodiendam: Vigilantiâ adversus insidias, & Fortitudine contra assultus.

* *
*

